

[Igen rangos díjat nyert](#) múlt héten **Már István**, a Székelygyümölcs Egyesület elnöke, aki nem dől hátra, nagy tervei vannak. Habár a gyenge gyümölcstermés miatt takaréklángra kerültek a feldolgozók, az agrármérnök végzettségű szakember egy régi projektjét is elővenné. Hogy mindez hogyan kapcsolódik az autonómiához? Interjünkéből ez is kiderül.

Mennyire befolyásolta az idei rossz gyümölcstermés a Székelygyümölcs Egyesület tevékenységét?

A termés körülbelül a fele volt a tavalyinak. Megpróbáltuk még a szezon elején a hiányt kiegyensúlyozni, ilyen volt a szilvabehozatal. Magyarországról hoztuk, de nagyon figyeltünk rá, hogy milyen gyümölcsöt hozunk be – olyan helyet kerestünk, ahol őshonos, a mi fajtáinkra is nagyon hasonló szilvafajta terem.

A Nyírségben találtuk meg, úgy hívják, hogy [Nemtudom szilva](#), ez egy az egyben ugyanaz, mint nálunk a hargasmagú. Kultúrába van vonva, viszont annyira igénytelen, hogy egyáltalán nem kellett vegyszerezni. Mi a vegyszermentes gyümölcsök mellett tettük le a voksunkat, nyugodt szívvel behoztuk, és felajánlottuk gazdasszonyoknak, pálinkafőződéknak, hogy ebből dolgozzanak. 67 tonnát importáltunk idén.

Ugyanígy alma sem volt, de 25 tonnát hoztunk be a környékről, olyan településekről, ahol állami gyümölcsészet működött a nyolcvanas évek végéig. Most magánkézből vannak, 100 hektárból húszat ha használtak, a többi el van hanyagolva – mi utóbbiról gyűjtöttük be, mert az egyáltalán nem volt permetezve. Ezt ajánlottuk fel a gazdák számára megvásárlásra, léalmának. Az ára is kedvezőbb volt, mint a tavaly, amikor bőségesen volt alma.

Gyermekkorodban volt-e olyan indíttatásod, ami a gyümölcsstermesztés, illetve a mezőgazdaság felé tolt?

Igazából én agrármérnök vagyok, Kolozsváron végeztem. Az egyetemválasztásnál nagyon fontos volt, hogy ott dolgozzak és visszatérjek abba a falusi környezetbe, ami hasonlított ahhoz, amit nagyapám mutatott nekem. Minden évben a vakációban három-négy hónapot ott töltöttem nála, ő tanított meg kaszálni, szénát rakni, lovat patkolni, befogni a szekérbe, lovagolni, tehenet fejni. Ez az emberben benne marad, az egyetem választásánál is ez volt a fő szempont.

Szerinted mi lenne a feltétele annak, hogy például itt, ahol most ülünk, jó minőségű székely gyümölcsből préselt, tiszta gyümölcslevet ihassunk?

Több üzletben és vendéglőben is bent volt a termékünk, aminek egyik jellegzetessége, illetve erőssége is az ízbeli változatosság. Amit a modernkori fogyasztó nem értékel azon a szinten, ahogy mi látjuk.

Mindenki azt akarja, hogy ha ma felbont egy doboz almalevet, aminek van egy karaktere, íze, akkor holnap az ugyanolyan termékben ugyanazt kapja. Pedig a természetben semmi sem állandó. Nincs két egyforma doboz almalé, ezt az emberek meg kellene, hogy értsék – de meg is értették, mert másképp nem fogadták volna el a Székelygyümölcs létét.

